

O jednotě a lásce k bližnímu

Duch Boží nebude přebývat tam, kde je mezi věřícími nejednota a nedorozumění. Nejednota je ovocem sobectví a nelásky. To je neposvěcené světské jednání, které se nelíbí Bohu.

Boha nazýváme svým Otcem - tvrdíme, že jsme jedna rodina. **Kdekoliv je snaha ponížovat, nebo zmenšit úctu a vliv druhého a z toho těžit, tam spolupracujeme s nepřítelem a zarmucujeme toho, kterého chceme následovat. Zarmucujeme Ježíše Krista který neváhal obětovat svůj život za nás a naše hříchy a špínu.** Bůh nám stále žehná, avšak my jsme příliš lhostejní vůči jeho milosti. Miloval nás nekonečnou láskou a přece mnozí projevujeme tak málo lásky vůči jiným. **Býváme příliš přísní vůči těm, o nichž se domníváme, že se mýlí, a naopak velice citliví i k nejmenší poznámce nebo otázce týkající se našeho jednání.** Vyznáváme, že máme stejného Pána, že chceme bydlet v tomtéž nesmrtelném domově, těšit se z téže slavné víry, a že věříme témuž zkušebnímu poselství. A přece se mnozí mezi sebou hádají jako hašteřivé děti. Pokud se někdo neshodne se svým spolupracovníkem, není v souladu s Duchem Kristovým !

Touha po chvále již uškodila mnoha srdcím.

Náboženství se zakládá na lásce k Bohu a vede nás také k tomu, abychom milovali jedni druhé. Je plné vděčnosti, pokory, dlouhoshovívavosti, je sebeobětavé, snášenlivé, milostné, odpouštějící. Posvěcuje celý život a svůj vliv šíří mezi ostatními.

Ti, kteří milují Boha, nemohou mít v srdci nenávisť. Je-li srdce naplněno nebeskou zásadou věčné lásky, pak tato láska se dotkne jiných; ne snad proto, že vykonali něco dobrého, ale proto, že láska je pohnutkou jednání a usměrňuje charakter, řídí pocity, ovládá vášně, pokořuje nepřítele a povznáší a zušlechťuje city. Tato láska nemá zájem jen o to, co se týká "mne a mého", ale je široká jako svět, vysoká jako nebesa a je v souladu s láskou andělů - služebníků. Kdo tuto lásku pěstuje, pak celý jeho život je pod jejím vlivem a tento zušlechťující vliv šíří všude. Máme-li ji, pak jsme šťastní když svítí slunce, i když je ztmaveno. Milujeme-li Boha celým srdcem, musíme milovat také jeho děti. Láska je Duch Boží.

Když matka dvou synů prosila o zvláštní přízeň pro své syny, aby jeden mohl sedět na pravici a druhý po levici v jeho království, Ježíš řekl, že čest a sláva v Jeho království spočívá v něčem jiném než na tomto světě. Kdo chce být velkým, musí být pokorným služebníkem všech, a kdo by chtěl být prvním, musí být takovým služebníkem, jako Boží Syn.

Chceme-li být šťastní, musíme usilovat o dosažení takového charakteru, jaký projevil Kristus. Mezi výrazné Kristovy zvláštnosti patřilo jeho sebezapření a dobročinnost. Nepřišel hledat vlastní zájmy. Přišel konat dobro a to bylo jeho pokrmem i nápojem. Následujeme-li příklad Spasitele, můžeme být ve svatém obecenství s Ním a denně můžeme napodobit Jeho charakter a následovat Jeho příklad. Budeme požehnáním světu, budeme zde spokojeni a pak obdržíme věčnou odměnu.

(zdroj svědectví-internet) Zpracoval: Francesco